

Jóakarati Versenyek

Káprázatos megnyitó a Lenin stadionban

Szombaton este, moszkvai idő szerint fél 10-kor kezdődött a Lenin-stadionban az első Jóakarati Versenyek ünnepélyes megnyitóját. Zsúfolásig telt ház, több mint százezer néző előtt zajlott a színpompás műsor, amely csak a hat évvel ezelőtti moszkvai olimpia nyitányához hasonlítható.

A disztribúre bevonultak a szovjet párt- és állami vezetők, élükön Mihail Gorbacsov, az SZKP KB főtársa, Andrej Gromiko, a Szovjetunió Legfelsőbb Tanácsa Elnökségének elnöke, Nyikolaj Rizskov, a Szovjetunió Minisztertanácsának elnöke. Mihail Gorbacsov üdvözlő beszédében ezt mondta:

„Tisztelt résztvevők és vendégek! Kedves moszkvaiak, elvtársak! A szovjet kormány és a szovjet nép nevében forró üdvözlőm a csaknem 70 ország küldötteit, akik ideérkeztek erre a nagy nemzetközi ünnepre, a sport, a fiatalság és béke ünnepére!

Ennek a versenynek az elnevezése mélyen szimbólikus. Manapság az emberek és a népek, az államok és kormányok közötti kapcsolatokban minden korábbinál inkább szükséges éppen a jóakarati megnyilvánulás. A jóakarati megnyitja a határokat, lehetőséget teremt a mai kor alapvető kérdéseinek megoldására. Bármilyen távolságok is választanak el bennünket, a földgolyó lakóit, bármilyen különböző is legyen meggyőződésünk és életformánk, találkozzunk, beszélgetnünk, vitatkozzunk és versenyezzünk kell egymással, tisztességes versenyben.

Megelégedettséggel kell megállapítanom, hogy a versenyek lebonyolítása első-sorban a szovjet és az amerikai sportszervezetek, üzleti körök és a közvélemény együttes erőfeszítéseinek köszönhető. Úgy határoztak, hogy véget vetnek a rendellenes helyzetnek, azaz annak, hogy szovjet és amerikai sportolók immár tíz éve nem találkoztak nagy nemzetközi sportversenyeken.

Távolugró Európa-csúcs

Moszkvában, a Jóakarati-versenyen távolugrásban eleinte a fedettpályás Európa-bajnok szovjet Emmijan és az amerikai Myricks együtt állt az élen. A második sorozatban Emmijan ugrása után egy emberként kiáltott fel a stadionban helyet foglaló mintegy 20 ezer néző. Eredmény: 8,61 méter, új Európa-csúcs. Pálóczi indiszponáltan versenyzett, 7,40 m-rel nem jutott a nyolcas döntőbe.

Igy kellett volna tippelni!

A totó 27. heti játékszelvényén szereplő mérkőzések eredményei: x, 1, 1, x, 1, 1, 1, x, 2, x, 1, 2, 1, x

Salakmotor

Kócsó nyerte a Vidia Kupát

Szombaton délután, Szegeden a Napos úti pályán ismét rangos salakmotorversenyre került sor, ekkor rendezték meg ugyanis a Vidia Kupát. A szegedi versenyzőkön kívül motorosok érkeztek Dániából, NSZK-ból, NDK-ból, és Csehszlovákiából is. Így igazán „erős mezőny” gyűlt össze a Tisza-parti városban.

Azt már az előzetes esélylatolgatások során tudtuk, hogy igen jó motorosok a dánok és ezt Szegeden is bizonyították. A szegedi Kócsó hazai pályán az idén először vesztett futamot és éppen egy dán fiú, Bjerregard verte meg.

A folytatásban is remekeltek a dánok, sokáig úgy tűnt, hogy akár az első három helyen is ők végezhetnek. Andre Larsen valamennyi futama után elsőként ért a célba, így ő volt Kócsó egyetlen nagy vetélytársa. A szegedi fiú (egy második helyezéssel) egy ponttal volt lemaradva, így az utolsó összecsapás döntött.

Rögtön a rajt után Kócsó került az élre, és végig szentációsan morozva, egyre biztosabban vezetett, a befeszítő körben a célegyenesben már egy kerék közelített a zászló felé. Mögötte a nagy ellenfél Larsen futott be másodikként és az első helyen teljesen azonos pontszámmal állt a két versenyző. Hasonlóan a harmadik-negyedik helyen sem tudott dönteni a versenybíró, így két szegedi, Nagy Róbert és Csillik Róbert indulhatott újra, a dobogó harmadik fokára.

Először a harmadik-negyedik helyért rajtoltak a versenyzők, amelyn Csillik került az élre. Feltűnő volt viszont, hogy a kanyarokban sokat bizonytalankodik, amely megbosszulta magát. Nagy Róbert megelőzte, és legyőzte klubtársát. Egyébként a verseny elején úgy tűnt, hogy Nagy Róbi tartalékolja erejét a jövő hét elején sorra kerülő junior Európa-bajnokságra, illetve nem akar kockáztatni. A végére azonban alaposan „belejött” és formája biztató az Európa-bajnokság előtt.

Ezután következett a mindent eldöntő Kócsó-Larsen különfutam. A szegedi fiúnak ezúttal is remekül sikerült a rajtja és mindjárt az indulás után az élre tört. Az utolsó kört már a közönség vastapsától kísérve tette meg és fölényesen ért elsőként a célba, megnyerve a Vidia Kupát.

A Vidia Kupa végeredménye: 1. Kócsó Antal (Tisza Volán) 14 pont, 2. Andre Larsen (Dánia) 14 pont, 3. Nagy Róbert (Tisza Volán) 11 pont, 4. Csillik Róbert (Tisza Volán) 11 pont, 5. Klaus Bjerregard (Dánia) 10 pont, 6. Jan Hertel (NSZK) 10 pont.

Hd. K.

Becker ismételt Wimbledonban

Wimbledonban a férfi-egyesek döntőjével folytatódott a füvespályás, nem hivatalos tenis-világ bajnokság. A világranglista élen álló csehszlovák Ivan Lendl igekezetű megállítani a nyugatnémet Boris Becker diadalmát. A századik Wimbledonni férfiegyes döntőben azonban a tavalyi első, Becker folytatta nagy sorozatát, és 122 perces, háromjatszós küzdelemben győzött, és így megismételte elmúlt évi világsikerét.

Becker (nyugatnémet) — Lendl (csehszlovák) 6:4, 6:3, 7:5.

Boris Becker győzelmével újabb rekordot állított fel. Háromszor szerepelt eddig Wimbledonban, első alkalommal sérülés miatt kénytelen volt feladni a további küzdelmeket, tavaly azonban már mint a legfiatalabb bajnokot köszönthették. Tízennyolc évesen, egy év után ismét döntőbe küzdött magát, és ellentmondást nem tűrően küzdött, nyert.

A 190 centiméter magas, 78 kilogramm súlyú nyugatnémet született 1967. november 22-én született. Tavaly az amerikai Kevin Current győzte le négy játszmában, most 26 éves csehszlovák ellenfelet (188 cm, 79 kg) három játszmában verte.

Motorcsónak

Kertes győzelme Zvornikban

A magyar motorcsónak-sport a tavalyi nagy sikerek után ott folytatta 1986-ban, ahol abbahagyta. Volentér László Világ Kupa-győzelme után a jugoszláviai Zvornikban rendeztek nemzetközi versenyt, melyen úgymond „vidéki” válogatott csapat „hásalt, térdelt” hajóba. És ez a hét motorcsónakos méltán vívta ki a közönség elismerését, hiszen a négy „számottevő” kategóriában négy első és két dobogós helyet szerzett.

A magyar „hetest” Gal-tovics László (Dunaújváros), Toth István (Szentes), Molnár László (Baja), Kertes János (Tápe), Arva Ferenc (Szeged), Gyetvai Antal (Szeged), Zabó Károly (Dunaújváros) képviselte.

Az összesített pontversenyt a Csongrád megyei csapat nyerte!

Eredmények:

S. 350: 1. Gallovis 1100 p., S. 500: 1. Gyetvai Antal 1200 p., 2. Arva Ferenc 900 p., ... 4. Zabó Károly 527. O. 350: 1. Tóth István 1200 p., ... 3. Molnár László 525. O. 500: 1. Kertes János 800 p.

Egy 75 éves profi emlékei

Boldog szegedi labdarúgók 1933 tavaszán a Románia elleni 2-2-es döntetlen után. Felül: Somogyi, Bertók, Pál linkás. Középen: Szoyka, Gyarmati-Gyuresó, Varga, Raffai, Kutik, Korányi II., Markovics Szilárd (elnök). Alul: Sirály, KISS ISTVÁN

Idézet a hamarosan megjelenő „Szeol-Délep futballkrónika” című könyvből: „A Szeol-Délep SE csapata — a jogelődök révén — 1926-tól 1985-ig 47 alkalommal vett részt az első osztályban. Az eltelt hat évtized alatt 1255 élvonalbeli bajnokit játszottak, és ezeken 312 szegedi labdarúgó húzhatta föl magára a mindenkori NB I-es garda mezét.”

A fent említett 312 játékosból sokan eltávoztak már örökre közülünk, mások külföldön élnek, s az idősebbeknek csupán kisebb törédeke található ma is Szegeden. A krónika helyzete ily módon roppant nehéz. Nagyon kevesen maradtak ugyanis olyanok, akik még a régi idők szegedi focijáról tudnának mesélni, hiteles információkat adni. Nemrég a szerencse segítségünkre sietett. Kiss Istvánnal, a Szege FC egykori profi labdarúgójával találkoztunk, aki jelenleg az ország másik végében, Nagykanizsán él, de szíve azóta is a szegedi színre dobog. Úgy érezzük, föltétlenül megeredmi a nyáron 75. születésnapját ünneplő idős sportember, hogy életének főbb állomásaival, legszebb sikereivel az olvasók is megismerkedjenek.

— 1911-ben születtem Szegeden — emlékezett. vissza Kiss István. — Egyszerű munkáscsalád volt a miénk, hét gyermekkel! Hároméves voltam, mikor elvesztették édesapánkat, s szegény anyánkra hárult a népes család eltartása. Ezért az általános iskola elvégzése után mindannyiunknak kenyeret kellett keresni, hiszen egy ember képtelen volt hosszabb ideig hét gyereket ellátni. A kendergyárban először segédmunkásként dolgoztam, de 17 évesen már szakmunkásként kerestem tisztességet és családnak. Emellett minden szabadidőmet testvéreimmel együtt a focinak szenteltem.

Nem is mehetett rosszul a játék, mivel Kiss István már 16 évesen az Újszegedi TC fejlődőcsapatában szerepelt! Egy déli kerületi bajnoki mérkőzésen a Szeol-Délep akkori jogelődjének, a Bátyának vezetői két tehetséges fiatal szemeltek ki maguknak: a később címeres mezben is játszó Korányi II. Mátyást, illetve Kiss Istvánt. Amikor megkötötték velük a szerződést, már nem Bátya volt a klub neve. A SZAK akkori profi alakulata ugyanis az 1930—31-es idényben búcsúzni kényszerült az élvonalról — ez azóta többször is előfordult —, és a feloszló Bátya jogutódja a Szege FC együttese lett. De egy év múlva — ez szintén „ismerős” történet az utóbbi időben — a Tisza-parti garda újra csak az első osztályú küzdelmekre készülhetett. Így 1932 őszén a profiszerződést aláíró Kiss István is bemutatkozhatott a legjobbak között.

— A sors szeszélye folytán éppen a nagy Hungária (ma MTK) ellen debütáltam az újszegedi SZAK-pályán, 8 ezer ember előtt! „Zöldfülü” újoncként olyan világklasszikkal néztem farkasszemet, mint a kapus Szabó Tóni, valamint Mándi, Barátky, Reb-ró, a nemrég elhunyt Sebes Gusztáv, aztán Cseh Matyi és Titkos! Félidőben még mi vezetünk, de a rutinós pestiek 4-2-re győztek. Számomra mégis szép emlék marad a bemutatkozás. Pluhár István, egykori népszerű riporterünk közvetítette a rádióban a mérkőzést, s rólam így beszélt: „A nemrég amatőr Kiss majdnem megverte a nagy Hungáriát!”

A Szege FC egyébként 1932—33-ban a 8., egy év múlva pedig az 5. helyre szerzte meg az élvonalban. Kiss István a lehetséges 44 I osztályú bajnoki mérkőzés-

ből 32-n játszott, többnyire kiválóan. Pedig nagyszerű játékosokkal kellett megüzdenie a csapatba kerülésért. A válogatott Pál linkás kapus mellett Gyarmati-Gyuresó, Somogyi, Bertók, Bognár, Grós, Korányi II., Szoyka, Havas, Harmath — hogy csak a legjobbakat említsük.

Kiss Istvánnak kétéves profi pályafutása alatt számos olyan, nemzetközi visszhangot kiváltó sikerben is volt része, amely a mai Szeol-Délep SE 87 éves történetének legszebb lapjaira tartozik. Ime néhány közülük:

— 1933 tavaszán eredményes romániai portyát bonnyolított le a Szege FC. A túra legrangosabb mérkőzését Temesvárott játszottuk, ahol — 30 ezer fanatikus hazai szurkoló előtt — 2-2-re mérkőztünk a kiváló játékosokból (Bindea, Ciolac, Dobai, Hoksári, Zombori stb.) álló román nagyválogatottal! Nem sokkal később pedig egy rangos bécsi tornán az akkori osztrák bajnokot, a Wiener AC-t vertük 4-2-re! Még ma is beleborzongok, ha a világhírű, sokszoros osztrák válogatottak (Seszia, Braun, Cisar, Smistik, Müller, Cart, Bican) legyőzésére gondolok. Még gölt is fejletem nekik...

A dicsőséges profiéletet 1934 őszén katonai behívó követte. Ezután újra szerződött volna Markovics Szilárd, de ő mégis alacsonyabb osztályban, az SZVSE csapatában folytatta. Ennek oka, hogy a vasutasok komoly állást ajánlottak, és a MÁV-nyugdíj a 30-as évek létbizonytalanságában nagyon nagy szó volt. Így a profiból ismét amatőr játékos lett, és Kiss István ennek köszön-

Forma—l.

Mansell sikere

Ötvenezer néző figyelte vasárnap Le Castellet-ben a francia nagydíj küzdelmeit, 17,12 másodperccel előbb ért célba, mint Prost.

— Többször is kritikus helyzetben voltam — mondotta Mansell. — Még az elején egyszer alig tudtam a pályán maradni, később pedig az egyik honfitársam csaknem összeütöközt idezett elő. Előztem, ő nem nézett a tükkörbe, s nem sok hiányzott ahhoz, hogy „találkozzunk”. Rendkívül értékes, hogy Prostot éppen házában tudtam legyőzni.

A Le Castellet Grand Prix (305,040 km) végeredménye:

1. Nigel Mansell (angol) Williams Honda 1:37:19.27 ó, 2. Alain Prost (francia) McLaren Porsche 12.17 mp hátrány, 3. Nelson Piquet (brazil) Williams Honda 37.54 mp hátrány, 4. Keke Rosberg (finn) McLaren Porsche 48.70 mp hátrány, 5. René Arnoux (francia) Ligier-Renault 1 kör hátrány

hette élete legszebb sportlényét. Erről így emlékezett.

— 1937-ben Dél-Magyarországi labdarúgó-válogatotja egy hónapos afrikai megihívást kapott. Mint az SZVSE legjobb játékosát, engem is beválogattak az utazó keretbe. Mellettem olyan kiváló labdarúgók szerepeltek még, mint Baróti Lajos, Albert József, Rosenbergr és dr. Tóth László. Csodálatos utazás után Marseille-ből indultunk hajóval Algériába, az egykori francia gyarmatra. Olyan algériai csapatokkal találkoztunk, melyekben valóssággal hemzsegtek a híres francia válogatottak, közülük is a legkiválóbb a csodálatos néger center, Ben Barek volt. Nagyszerű csapatokkal játszottunk, ennek ellenére egyszer sem szenvedtünk vereséget.

A háborús események aztán milliók életét, sportpályafutását törtek derékba. Kiss István is ezek közé tartozott. De játékevetőként, majd edzőként továbbra is kitartott szeretett sportága mellett. Először Szegeden, 1948-tól a Dunántúlon próbált szerencsét. Megfordult Tolna, Baranya, Somogy, Veszprém és Zala megyében, de mindenütt izig-végig „szegedi” maradt. Természetesen a jelenlegi csapattól is szó esik. Búcsúzáskor — akkor Kiss István még nem tudhatta — visszaszólt:

— Üzenem a szegedi vezetőknek és játékosoknak, hogy augusztus 16-án, az NB I-es idénynyitón mindenképpesen ott szeretnék lenni a Szeged hazai mérkőzésén, a Tisza-parti stadionban! — Ezt a kérést nem tudjuk teljesíteni! A csapat ugyanis jövőre is az NB II-ben szerepel

Vitos György